

DIUMENGE DIARI DE SESSIONS

Jordi Xuclà
DIPUTAT DE CIU AL CONGRÉS

UNA MIRADA A L'ACTUALITAT DES DE LA PAU DE LLERS

UN ÀNIM BASCULANT

1 Fa poques hores que sabem que el Partit Nacionalista Basc ha pactat no només els Pressupostos Generals de l'Estat per al 2011 sinó l'estabilitat parlamentària fins al final natural dels quatre anys de legislatura, fins al març del 2012. Hi ha un determinat caràcter català que bascula indefectiblement entre l'idealisme i les ganes de trencar els plats i el pragmatisme i les ganes de treure una llesca de formatge en cada oportunitat. En aquestes poques hores ja m'he trobat dues persones que el mes de maig em van retreure que els vots de CiU no fessin caure el govern en aquella votació sobre les mesures rotundes d'ajust en la despesa -cosa que hauria estat un desastre econòmic en aquell moment tan delicat del inici de la intervenció de l'economia pels organismes internacionals-. Aquestes mateixes persones ara m'han dit: «Com han collat els del PNB», amb una cara de dir: «Per què CiU no ha fet el mateix?». Estem a sis setmanes de les eleccions catalanes, els pressupostos són objectivament molt escadussers (4 de cada deu euros aniran destinats a pagar l'atur i el deute en els mercats internacionals) i sense notables mesures per estimular la recuperació... i és oportú oposar-se als Pressupostos i presentar una esmena a la totalitat. El que ha fet el PNB és bo pel seu lloc en el taulell polític del País Basc però no s'ha decidit a influir en l'orientació econòmica general (segurament qui té el concert econòmic té molts menys interessos en aquest camp). Simplement vull deixar constància d'aquest basculant esperit català que un dia

s'aixeca amb l'ànim de trencar-ho tot i el dia següent amb les ganes de pactar, sobretot quan veu que el veí ha pactat. Aquest és un país que mira de retill molt sovint, massa.

L'AIGUA AL COLL

2 Dimecres 13 d'octubre. He dinat amb la mà dreta del president d'un dels dos bancs més robustos del sistema bancari espanyol. Ens trobem tres o quatre cops a l'any per parlar de l'evolució de les coses de l'economia i de la política. Parlem de les finances de la Generalitat i dels bons que el govern català emetrà a partir de 1.000 euros i amb un interès del 4,75% a un any. Necessitat, urgència, per fer caixa amb 2.000 milions d'euros que falten per arribar a finals de mes ja des d'ara i en els propers mesos. La versió suau l'anomena «tensions de caixa». Un interès del 4,75% que pagaran les pròpies finances catalanes. Dir que la situació econòmica de la Generalitat és precària, que el nou sistema de finançament que havia de ser un avenç històric va ser un mal negoci... dir tot això, té el qualificatiu d'antipatriòtic. Però els puc assegurar que lamentablement les coses van per aquí. I el secret professional d'un i altre comensal farà que no m'estengui més en aquest punt.

COM SI RES

3 L'atur és la primera preocupació de l'Estat amb l'índex d'atur més alt del món desenvolupat. El 20 d'agost el ministre de Treball, **Celestino Corbacho**, i el president del Govern acorden la sortida

del primer del Consell de Ministres. El 2 de setembre el titular de la cartera fa pública la seva renúncia (mai sabem si voluntària o per invitació). Però diu que romandrà en el càrrec fins després de la vaga general que no va ser general. Després es va dir que seria el mateix dia de l'aprovació de les llistes socialistes. Després es va posposar fins al pont d'octubre. Després fins divendres passat. I així, dimecres farà dos mesos que l'Executiu té un ministre cessant de la matèria més sensible de l'agenda del govern. Com si res. La setmana que ve, després de superar les esmenes a la totalitat en la votació de dimecres, hi podria haver la sorpresa d'una reforma molt més àmplia del govern. O només la substitució del ministre de Treball. Aquesta setmana ha corregut amb insistència l'especulació que el vicepresident **Manuel Chaves** es podria fer càrrec de la cartera de treball per expressar que aquest és un tema tan prioritari que ocupa una de les vicepresidències. Només té un punt dèbil aquesta opció: donaria la raó als que han sostingut que durant un any i mig Chaves ha estat vicepresident d'un ministeri sense competències. En tot cas, dos mesos de cessantia... una forma poc edificant d'ofegar un possible «efecte Corbacho». Aquesta setmana el ministre Corbacho ha respost a preguntes dels periodistes: «Això que ho respongui el que vingui darrera».

ELS DESIGS QUE S'AMAINEN

4 Divendres 15 d'octubre. Entrega de les mosques de la informació del Col·legi de Periodistes de Girona. Molt merescut homenatge a **Xavier Dalfó**, editor de la històrica revista *Canigó*. I reconeixement als germans Roca del Cellar de Can Roca. **Josep Roca** ha dit durant el seu parlament: «Amb la nostra feina, amainem la gana i els desigs». Els desigs que s'aminen -mai s'ofeguen- amb el gust per les coses substancialment bones i escomeses amb mentalitat de fer una obra d'art.

UN MOMENT PEL RECORD

5 Divendres 15 d'octubre. Dinar a Llers amb un grup d'amics que m'inviten cada mes i que només els puc correspondre rarament. Han estat unes hores molt agradables. La vista de l'Empordà amb un cel blau de tardor era molt reconfortant. El menjar molt honest i ben cuinat. El senyor **Soldevila** -que veu les coses amb una visió molt exacta i una distància molt sàvia- m'ha preparat un còctel molt gustós. L'humorista **Fer** ha estat per a mi una descoberta important. Un general a la reserva i radicalment demòcrata m'ha explicat episodis inèdits del 23-F que ell va viure des del servei de seguretat del president del Govern dintre del Congrés. Ha estat el moment per fer un tribut al notari de Castelló, que ara obre notaria a Vilanova i la Geltrú. L'alcalde **Fortiana** té una energia i un entusiasme inesgotables... i els amics de sempre que cultiven l'amistat i saben parar i sortir d'aquesta infernal màquina de la hiperconectivitat. El professor **Ramon Oller** va explicar dijous en la inauguració de l'Escola de Negocis de la FOEG com la majoria de correus electrònics i trucades només són autojustificatives en uns circuits de decisió molt ineficients que ens deixen poca estona per pensar i cultivar l'amistat. Just el que saben fer a Llers.

INQUIETANT

6 Les joventuts del PSC han llançat una campanya d'elogi del president **Montilla** tot vestint-lo de Superman i dedicant-li elogis a dojo. Coses de quan s'acosta el dia de la votació i surten idees estrafetes. Res a dir. Només m'ha inquietat una frase de la propaganda: «L'home que no descansa ni a la nit». Sóc partidari dels governants que poden dormir i fins i tot tenir unes hores lliures per fer vida fora de la política. L'home que no descansa ni a la nit té el seu què. Ja en vam tenir prou amb la «luccecita del Pardo» per trobar-nos ara aquest elogi inquietant.